

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/18/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

38/2011. (II. 23.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. január 5-én előterjesztett **panaszát** a 2011. február 23-án tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre, illetve a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2011. január 5-én írásban terjesztette elő a panaszát, amelyben előadta, hogy panasszal kíván élni a családi házában 2009. május 19-én, és azt követően több másik általa bérelt ingatlanban végrehajtott házkutatások és lefoglalások miatt.

Beadványában előadta, hogy 2009. május 19-én a panaszos családi házában rendőrök házkutatást tartottak. A házkutatás során a rendőrök betörték a kertkaput, fegyvert „szegeztek” a panaszosra és élettársára, kirángatták az ágyából, és testi kényszer alkalmazásával térdre kényszerítették. Az intézkedő rendőröknek a panaszos szerint nem volt azonosítójuk, rendőrségi igazolványaikat is csak később mutatták meg. A rendőrök nem közölték az intézkedés célját, továbbá hogy kit keresnek a lakásban, ami a panaszos szerint arra utal, hogy nem voltak tisztában az intézkedés céljával és a keresett személlyel. A panaszos a rendőröknek arra a kijelentésére, hogy „Ez nem a [panaszos vezetékneve]” arra a következtetésre jutott, hogy a rendőrök feltehetőleg nem a panaszost keresik. A panaszos elmondása alapján a rendőrök az intézkedés során a panaszost egy rendőrautóba ültették és a házkutatást a panaszos jelenléte nélkül folytatták le. A panaszos szerint az intézkedések indokolatlanok voltak, és kivételesen durva módon fogantatották azokat a rendőrök.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A családi ház átkutatását követően a rendőrök a panaszost az általa bérelt lakáshoz vitték, és ott újabb házkutatást foganatosítottak. A házkutatás során a rendőrök több olyan tárgyat is lefoglaltak, amelyeknek létezéséről a panaszosnak nem volt tudomása. Sérelmezi, hogy a korábban tőle elvett kulcsokkal nyitották ki a rendőrök a lakását, és mivel őt a házkutatás alatt megbilincselve az ágyra ültették, ezért tudta nyomon követni a történéseket. A panaszos sérelmezte azt is, hogy a házkutatásról készült jegyzőkönyvről – amit fáradt állapotában aláírtak vele – a helyszínen nem kapott másolati példányt, ezért csak 2010. május 5-én, gyanúsítottkénti kihallgatásán vált számára egyértelművé, hogy a korábbi házkutatások alkalmával milyen tárgyakat, így különösen, hogy bűncselekményből származó, vagy annak elkövetésére alkalmas tárgyakat is lefoglaltak.

Kifogása szerint később több másik, a panaszos által bérelt helyiségben is házkutatás zajlott, ahol az intézkedő rendőrök újabb tárgyakat foglaltak le. Állítása szerint azonban nem minden házkutatásról készült jegyzőkönyvön szerepel az aláírása, a legtöbb házkutatást és lefoglalást elrendelő határozaton csak az elrendelő aláírása és pecsétje található. A panaszos mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az eljárás során keletkezett iratokat utólag állították ki, hogy felhasználják ellene a büntetőeljárásban. Sérelmezte, hogy nem engedték a rendőrök, hogy a nála lefoglalt tárgyakat megnézzék, és azok sorozatszámát leellenőrizze. Véleménye szerint ez különösen azért problémás, mert a televíziókészüléke is eltűnt az egyik olyan lakásból, amihez csak a rendőröknek volt kulcsa. A panaszos előadta, hogy a házkutatásokról és lefoglalásokról készült jegyzőkönyveket, letéti szelvényeket kézzel írták, ezért olvashatatlanok és pontatlanok, továbbá a panaszos szerint utólag is történtek lefoglalások, amiről a panaszost nem értesítették.

A panaszos sérelmezte azt is, hogy a büntetőeljárás során keletkezett iratok tanúsága szerint egyrészt 2009. február 11-én, másrészt 2009. április 16-án rendelték el a nyomozást. Kifogásolta továbbá, hogy olyan utcában elkövetett autólopásokkal gyanúsították meg, amilyen utca abban az adott kerületben nem létezik. A fentiekben túl számos, a büntetőeljárás során végrehajtott eljárási cselekményt is sérelmez, amelyek alapján úgy véli, hogy megfelelő bizonyítékok hiányában, és jogalap nélkül indították meg és folytatták le ellene a büntetőeljárást.

A panaszos beadványához csatolva megküldte az ügygel összefüggésben született hatósági iratokat.

II.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A fent idézett rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 93. §-a értelmében továbbá a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet a Testületnél előterjeszteni.

a) A konkrét esetben a panaszos beadványa alapján egyértelműen megállapítható, hogy sérelmeinek túlnyomó része egy feltehetőleg még folyamatban lévő büntetőeljárással függ össze. Mivel a büntetőeljárásban közreműködő hatóságok tevékenységét – így a nyomozás elrendelésének és folytatásának alapvető követelményeit, illetve a házkutatás és a lefoglalás szabályait – nem az Rtv., hanem a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény szabályozza, ezen magatartásokat a fent utalt hatásköri szabályok alapján a Testületnek nincs lehetősége vizsgálni. A panasz ezen részének elbírálására tehát a Testület hatásköre nem terjed ki.

b) A panasznak a panaszos családi házában, majd azt követően a panaszos által bérelt lakásban 2009. május 19-én végrehajtott házkutatások foganatosításának módjára (testi kényszer alkalmazása, azonosítás, intézkedés ténye és céljának a közlése, intézkedés foganatosításának durvasága) vonatkozó részével a Testületnek szintén nincs módja foglalkozni, mivel a panaszbeadványban foglaltak alapján megállapítható, hogy a panaszossal szemben végrehajtott rendőri intézkedések kivétel nélkül a beadvány előterjesztését megelőző nyolc napnál régebben – mintegy másfél évvel korábban – történtek. A panasz ezen részében, a nyolcnapos előterjesztési határidő elmulasztása miatt ezért elkésettnek is minősül.

A Testület a fentiekre figyelemmel – mivel a panasz elbírálására egyrésztől nincs hatásköre, másrésztől pedig a beadvány elkésettnek tekinthető – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2011. február 23.

Dr. Juhász Imre
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag